

41. BRUSSELS WETTELIJK KADER INZAKE GELUIDSHINDER

Het beheer van geluid in de omgeving is een gewestelijke bevoegdheid. Het Brussels wettelijk kader inzake geluid laat zich evenwel leiden door een reeks documenten op verschillende competentieniveaus. Deze fiche geeft de essentiële punten van die documenten weer.

1. Overzicht van het Europese kader

1.1. Richtlijn inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai

Voor een agglomeratie zoals het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beoogt de richtlijn 2002/49/EG inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai de bestrijding van omgevingslawaai waaraan mensen in bebouwde gebieden, in openbare parken en andere stille gebieden nabij scholen, ziekenhuizen en andere voor lawaai gevoelige gebouwen worden blootgesteld.

De vorige Europese wetgeving inzake geluidshinder had uitsluitend betrekking op emissiegeluiden. Deze richtlijn voert een nieuwe benadering in, omdat ze ook rekening houdt met de geluidshinder bij de immissie (dat wil zeggen de geluidspereceptie).

Ze is niet van toepassing op lawaai dat door de eraan blootgestelde personen zelf wordt veroorzaakt, lawaai van huishoudelijke activiteiten, door burens veroorzaakt lawaai, lawaai op de arbeidsplaats, lawaai binnen in vervoersmiddelen en lawaai door militaire activiteiten op militaire terreinen (Europese Commissie, site EUR-lex).

De uitvoering van deze richtlijn steunt op een gemeenschappelijke benadering die op is gebaseerd op de volgende acties:

- de vaststelling van de blootstelling aan omgevingslawaai door middel van kaarten volgens gemeenschappelijke bepalingsmethoden en, prioritair, voor de grote agglomeraties, de grote verkeersassen en de grote luchthavens;
- de voorlichting van de bevolking;
- actieplannen op lokaal niveau.

Deze richtlijn heeft ook tot doel een grondslag te bieden voor het ontwikkelen van Gemeenschapsmaatregelen op het vlak van de bronnen van lawaai.

Richtlijn 2002/49/EG voorziet vier fasen voor de tenuitvoerlegging:

- er moet worden gezorgd voor overeenstemming op het vlak van de methoden voor evaluatie van het omgevingslawaai en op het vlak van de sleutelindicatoren waarvoor elke lidstaat haar eigen grenswaarden vastlegt;
- informatie over de blootstelling aan geluid moet worden gegeven en verspreid in de vorm van "geluidsbelastingskaarten" (die deze gemeenschappelijke methoden en indicatoren gebruiken);
- op lokaal niveau moeten actieplannen worden opgesteld en ten uitvoer gelegd die steunen op de resultaten van de geluidsbelastingskaarten, om het omgevingslawaai te voorkomen en te verminderen;
- Europese grenswaarden voor de geluidsniveaus moeten worden vastgelegd en een gemeenschappelijke strategie en gemeenschappelijke maatregelen moeten worden uitgewerkt.

Dit werk wordt gebaseerd op de publicatie van de geluidsbelastingskaarten en van de lokale actieplannen, die de bevolking en de overheden in staat stellen een vergelijking te maken van de situaties, de benaderingen en de vooruitgang op het vlak van de strijd tegen geluidshinder in de verschillende lidstaten. De strategische geluidsbelastingskaarten moeten gebaseerd zijn op het gebruik van geharmoniseerde geluidsindicatoren: L_{den} (day-evening-night equivalent level) en L_{night} (night equivalent level) (zie factsheet nr.2). Deze kaarten hebben betrekking op de belangrijkste bronnen van geluidshinder - waaronder de grote wegen, de spoorwegen en de luchthavens – en moeten het mogelijk maken de blootstelling van de Europeanen aan lawaai te beoordelen.

In overeenstemming met deze richtlijn werden de eerste strategische kaarten opgesteld voor het referentiejaar 2006. De strategische geluidskaarten worden heronderzocht en indien nodig minstens elke vijf jaar herzien, rekenend vanaf de datum van uitwerking (zie factsheets nr.6, 8, 43, 45, 47 en 49).

Deze richtlijn voorziet ook dat de actieplannen worden heronderzocht en eventueel herzien steeds wanneer zich een belangrijk nieuw feit voordoet dat een impact heeft op de geluidssituatie, en minstens elke vijf jaar, rekenend vanaf de datum van goedkeuring.

1.2. Richtlijnen betreffende specifieke bronnen van geluidshinder

In 1970 heeft Europa richtlijnen afgekondigd tot vaststelling van de maximumniveaus voor de emissies van bepaalde bronnen van geluidshinder. Op dit moment dekt de Europese wetgeving betreffende de problematiek van de geluidshinder bij de emissie de volgende domeinen:

- De gemotoriseerde voertuigen (wagens, motorfietsen, bedrijfsauto's, voertuigen van het openbaar vervoer);
- De banden;
- De treinen, met name de wetgeving betreffende de Technische Specificatie inzake Interoperabiliteit (TSI);
- De huishoudtoestellen;
- De mp3-spelers;
- Het materiaal bedoeld voor gebruik buiten gebouwen (machines op bouwplaatsen, grasmaaiers);
- De luchthavens (verplichting tot naleving van bepaalde geluidsnormen).

De normen betreffende de geluidsemisatie van wagens, autobussen en vrachtwagens worden beschreven in factsheet nr.26.

2. Overzicht van het federale kader

Tot de regionalisering van België in 1989 en overheveling van de meeste milieudomeinen naar de Gewesten, bestond de Belgische federale wetgeving inzake geluidshinder hoofdzakelijk uit een kaderwet, die dateert van 18 juli 1973, betreffende de bestrijding van de geluidshinder. Deze wet beoogde de preventie of de bestrijding van de geluidshinder afkomstig van verschillende bronnen, zoals motorvoertuigen en vliegtuigen.

Elk Gewest beschikt sinds de regionalisering over zijn eigen beleid en zijn eigen milieuwetgeving, ook op het vlak van de geluidshinder.

In het Brussels Gewest werd de federale raamwet van 18 juli 1973 opgeheven door de ordonnantie van 17 juli 1997 betreffende de strijd tegen geluidshinder in een stedelijke omgeving, onder andere gewijzigd op 1 april 2004 en op 19 april 2018 (zie lager).

Sommige bevoegdheden die federaal gebleven zijn, hebben nochtans gevolgen op het vlak van geluid. Meerdere federale overheidsdiensten (FOD) houden zich bezig met problemen inzake geluidsoverlast, zoals:

- De FOD Mobiliteit en Vervoer. Verantwoordelijk voor de reglementering inzake vervoermiddelen: motorvoertuigen, motoren, (plezier)vaartuigen, vliegtuigen en treinen, evenals het verkeersreglement (al is dat gedeeltelijk geregionaliseerd). De exploitatie van Brussels Airport valt eveneens onder de bevoegdheid van de FOD Mobiliteit en Vervoer.
- De FOD Economie. Volgt het Europese werk inzake de geluidsemisatie van consumentenproducten, zoals walkmans en speelgoed. Deze overheidsdienst ziet ook toe op de regelgeving inzake de kwaliteit van oordopjes.
- De FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu. Deze instelling is bevoegd voor de toepassing van de regelgeving inzake de geluidsuitstoot van huishoudtoestellen, banden en 57 categorieën machines die bestemd zijn voor gebruik buiten gebouwen.
- De FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg. Belast met het welzijn van werkers, met inbegrip van de bescherming van werkers tegen blootstelling aan geluid op de werkplekⁱ.

De federale overheid blijft bevoegd voor de geluidsnormen voor producten. Voordat een product (tondeuse, MP3-speler, voertuig, banden) op de markt wordt gebracht, moet de fabrikant of importeur ervoor zorgen dat het aan de normen voor geluidsemisatie beantwoordt. De Europese Unie legt de

ⁱ <http://www.werk.belgie.be/defaultTab.aspx?id=609>

productnormen vast; die worden vervolgens omzet naar de landelijke wetgevingⁱⁱ en door de federale overheid gevolgd. Voor bepaalde voertuigcategorieën worden de normen en procedures zelfs op internationaal niveau vastgelegd. Voor bepaalde producten moet de geluidsemisatie worden gemeten en moet het resultaat op het product of op het promotiemateriaal worden vermeld (bijvoorbeeld voor koelkasten, wasmachines en zaagmachines); voor andere bestaan er maximumniveaus voor de geluidsemisatie (bijv. grasmaaiers, compressors en mobiele kranen).

Hoewel voor bepaalde productcategorieën grenswaarden gelden wat de uitstoot betreft, kan het gebeuren dat een product geluidsoverlast veroorzaakt, bijvoorbeeld tijdens stille momenten van de dag. De gewestelijke overheden kunnen regels opleggen inzake het gebruik van producten om de geluidsoverlast te beperken.

3. Overzicht van het Brusselse kader

3.1. Ordonnantie betreffende de strijd tegen geluidshinder in een stedelijke omgeving

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft op 17 juli 1997 een raam-ordonnantie aangenomen betreffende de strijd tegen geluidshinder in een stedelijke omgeving. Deze tekst vertrouwt de opdracht, tot opstelling van een strategische cartografie van het geluid en van een gewestelijk plan voor de bestrijding van de geluidshinder, toe aan Leefmilieu Brussel (cf. 3.2).

Aangezien het gaat om een raam-ordonnantie, bevat ze geen enkele technische emissie- of immissienorm of -drempelwaarde; deze normen worden vastgelegd in toepassingsbesluiten die door de Gewestelijke Regering worden aangenomen, die op deze manier beter rekening kan houden met de technologische evolutie, de wetenschappelijke kennis, de op het terrein verworven ervaring en de economische impact van deze normen.

De ordonnantie, die van kracht is sinds 21 juli 1998, vervangt een hele reeks van verordeningen, namelijk:

- de verordening van de Brusselse Agglomeratie van 4 september 1974 betreffende de strijd tegen geluidshinder;
- de wet van 18 juli betreffende de strijd tegen geluidshinder;
- het koninklijk besluit van 18 mei 1977 dat de toekenningsvoorwaarden en de percentages vastlegt van de subsidies voor het aankopen van een sonometer door de provincies, de agglomeraties van gemeenten en de gemeenten en het ministerieel besluit voor toepassing ervan van 31 oktober 1977;
- de ordonnantie van 16 mei 1991 betreffende de strijd tegen geluidshinder in de rust- en verblijfruimten in Brussel.

De doelstellingen van de ordonnantie zijn:

- de preventie van geluidshinder en trillingen veroorzaakt door vaste en mobiele bronnen;
- de invoering van geluidsbescherming voor bewoonde gebouwen en ruimten die toegankelijk zijn voor privé- of collectief gebruik;
- de bescherming van de gebruikers van de bewoonde gebouwen tegen geluidshinder.

De actie van de Regering zal, afhankelijk van de technisch-economische mogelijkheden, in de eerste plaats en in volgorde van voorkeur betrekking hebben op:

- de vermindering aan de bron van de geluidshinder en de trillingen;
- de invoering van akoestische beschermingen die de geluids- en trillingsemisaties beperken;
- de isolatie tegen geluidshinder en trillingen van de gebouwen die moeten worden beschermd, met inbegrip van de schadeloosstelling van de benadeelde personen.

ⁱⁱ Wet van 21 december 1998 betreffende de productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu, de volksgezondheid en de werknemers.

Deze ordonnantie is het voorwerp geweest van meerdere wijzigingen met het oog op de omzetting van richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai (ordonnantie van 1 april 2004 tot wijziging van de ordonnantie van 17 juli 1997 betreffende de strijd tegen geluidshinder in een stedelijke omgeving).

3.2. Plan voor de strijd tegen geluidshinder

3.2.1. Inhoud van het plan

Het plan voor de strijd tegen de geluidshinder beschrijft de strategie en de acties die, gespreid over verschillende jaren, zullen ondernomen worden, en dit in naleving van de "geluidsordonnantie" (cf. 3.1). Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gaat het er om, in een algemene benadering, in zijn stedelijk beleid rekening te houden met de geluidshinder.

Het behandelt alle bronnen van geluidshinder, of ze structureel zijn, dus voortgebracht door het wegverkeer, het spoorwegverkeer en het luchtverkeer (zoals voorgeschreven door de Richtlijn 2002/49/EG), of conjunctureel zijn, m.a.w. voortgebracht door inrichtingen (bouwterreinen, klimaatregeling, machines, horeca), de buurt en activiteiten op de openbare weg (alarmen, sirenes, kermissen, animatie).

Om de verschillende verschijnselen van geluidshinder onder controle te krijgen, steunt het plan in de eerste plaats op een technische expertise. Daarom bestaat de aangenomen strategie er in, in een eerste fase, deze ervaring op te doen door metingen- en beheerinstrumenten uit te werken, zoals een vast netwerk van meetstations, simulatieinstrumenten en geluidsbelastingskaarten die het mogelijk maken de oorsprong, de oorzaken en de akoestische kenmerken van de geluiden van het stedelijk stelsel te identificeren en te beschrijven (wegverkeer, luchtverkeer, spoorwegverkeer, zones waar het geluidsniveau bijzonder hoog ligt).

Zodra de specifieke kenmerken van de geluidshinder duidelijk geïdentificeerd en beheerst zijn door experts, wordt voor elk van deze hinderen een specifieke behandeling voorzien die preventieve, curatieve en bemiddelingsacties combineert.

Dit plan voert ook een proces van responsabilisering in dat beoogt dat elke publieke en privé-actor gegronde bekommernissen tot beperking van de geluidshinder integreert aan de bron. De tenuitvoerlegging van dit plan vereist dus de oprichting van tal van partnerschappen tussen verschillende Brusselse en federale instellingen die verantwoordelijk zijn voor het milieu-, het transport-, het huisvestingsbeleid, de ruimtelijke ordening, stedenbouw, ... teneinde de geluidsproblematiek te integreren in deze beleidslijnen. In dit opzicht werden reeds partnerschappen gesloten tussen Leefmilieu Brussel en Brussel Mobiliteit, Brussel Stedenbouw en Erfgoed, de gemeenten en tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de NMBS en het MIVB.

3.2.2. Draagwijdte van het plan

Het plan is bindend voor alle administratieve entiteiten die afhankelijk zijn van het Gewest.

3.2.3. Proces van opstelling, goedkeuring en uitvoering van het plan

Voorstellen, uitgewerkt door Leefmilieu Brussel in samenwerking met Brussel Mobiliteit, die na een eerste lezing worden goedgekeurd door de Regering, vormen het Ontwerpplan dat daarna wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek (zie factsheet nr.1). Rekening houdend met de ingediende adviezen kan het Plan betreffende de strijd tegen de geluidshinder definitief worden aangenomen door de Regering.

De uitvoering ervan moet om de 30 maanden geëvalueerd worden. In voorkomend geval zullen voorstellen worden geformuleerd over de wijziging van het plan of de opstelling van een nieuw plan. In het geval van een wijziging van het eerste plan wordt de procedure van opstelling en goedkeuring van het plan uitgevoerd.

Tot op heden werden er 2 plannen goedgekeurd in 2000 en in 2009. Er wordt aan een derde plan gewerkt.

3.3. Uitvoeringsbesluiten

De geluidsordonnantie omvat geen technische geluidsnormen of geluidsdrempelwaarde. Deze normen werden en worden gepreciseerd door besluiten:

- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 mei 1999 betreffende de strijd tegen geluidshinder die wordt voortgebracht door het luchtverkeer;

- het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 28 juni 2001 betreffende exploitatievoorwaarden van luchtvaartterreinenⁱⁱⁱ. Dit besluit:
 - voert een rubriek "luchtvaartterrein" (rubriek nr.160) toe aan het besluit van 4 maart 1999 tot vaststelling van de ingedeelde inrichtingen van klasse 1B, 2 en 3;
 - preciseert dat de percelen waarop luchtvaartterreinen met meer dan 20 dagelijkse bewegingen worden aangelegd niet dichterbij 150 meter bij woongebied mogen liggen (in de zin van de zones 1 of 2 zoals bepaald in het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 2 juli 1998^{iv} betreffende de strijd tegen geluids- en trillingshinder voortgebracht door de ingedeelde inrichtingen);
 - en dat er tijdens de periodes C van ditzelfde besluit volstrekt niet mag worden geland of opgestegen.
- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 november 2002 tot vaststelling van de controlemethode en omstandigheden voor geluidsmetingen. Dit besluit beschrijft met name de genormaliseerde methode voor de berekening van de geluidshinder voor het Gewest, namelijk:
 - de vaststelling van de akoestische parameters, en vooral die van de oorsprong;
 - de metingen in een gebouw;
 - de metingen buiten een gebouw;
 - de minimumkenmerken waaraan een meettoestel moet voldoen;
 - de presentatie en de inhoud van het meetverslag.
- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 november 2002 betreffende de strijd tegen geluids- en trillingshinder voortgebracht door de ingedeelde inrichtingen;
- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 november 2002 betreffende de strijd tegen buurlawaai;
- het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 januari 2017 tot vaststelling van de voorwaarden voor het verspreiden van versterkt geluid in voor publiek toegankelijke inrichtingen.

Voor meer informatie over deze verschillende besluiten, verwijzen we naar factsheet nr.37.

Naast de voornoemde besluiten wordt onderzoek gedaan rond andere thema's. Die kunnen in de toekomst voorwerp uitmaken van specifieke of sectorale besluiten, zoals de voorwaarden voor trillingsmetingen, de geluidshinder van bouwplaatsen en van statistische transformatoren^v.

3.4. Ordonnantie betreffende de milieuvergunningen

De ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen en haar wijzigingen organiseert een systeem met voorafgaande machtiging voor de exploitatie van de inrichtingen die beschikken over activiteiten in de zin van de ordonnantie. Het doel van de ordonnantie is te beschermen tegen gevaar, hinder en andere ongemakken die een inrichting of activiteit rechtstreeks of onrechtstreeks kan toebrengen aan het milieu, de gezondheid of de veiligheid van de bevolking.

Voor grote inrichtingen of belangrijke activiteiten organiseert de ordonnantie een mechanisme voor de voorafgaande evaluatie van de effecten van de activiteit of de inrichting, ofwel in de vorm van een effectenrapport dat bij de vergunningsaanvraag wordt gevoegd, ofwel in de vorm van een effectenstudie die wordt uitgevoerd gedurende de goedkeuringsprocedure (zie factsheet nr.17). Deze documenten omvatten een evaluatie van de impact van het project op geluidsvlak en kunnen voorstellen ter verbetering doen.

In elk geval kan de geluidshinder op twee manieren in aanmerking worden genomen in de milieuvergunningen:

ⁱⁱⁱ Dit besluit sluit de luchtvaartterreinen uit van het toepassingsgebied van het besluit betreffende "het lawaai van de ingedeelde inrichtingen". In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden luchtvaartterreinen immers hoofdzakelijk gebruikt door helikopters en ULM-vliegtuigjes. De reden van deze uitsluiting is dat de normen van het besluit inzake ingedeelde inrichtingen niet aangepast zijn aan dit type geluidshinder en dat zich dus telkens als een toestel opstijgt een inbreuk zou voordoen.

^{iv} Dit besluit werd vervangen door dit van 21 november 2002 betreffende de strijd tegen geluids- en trillingshinder voortgebracht door de ingedeelde inrichtingen.

^v Statische transformatoren zijn inrichtingen die onmogelijk kunnen worden stilgelegd zonder ernstige gevolgen voor het elektriciteitsdistributienet.

- Door grenswaarden op te leggen die, in de meeste gevallen, gebaseerd zijn op de geldende wetgeving (besluiten betreffende de geluidshinder van de ingedeelde inrichtingen en betreffende het buurtlawaai), maar die ook strenger kunnen zijn;
- Door technologische of technische middelen op te leggen (aanbrengen van isolatie in rubber, bewaren van afstand tot de gemeenschappelijke muren, keuze van stille materialen, oriëntatie van de machines enz.).

3.5. Het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening (BWRO) en zijn uitvoeringsbesluiten

Het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening, kortweg BWRO, vormt de juridische basis voor stedenbouw en voor architectuur in Brussel. Het bepaalt en regelt de grote mechanismen qua ruimtelijke ordening op het Brusselse grondgebied. Het werd aangenomen op 9 april 2004, maar sindsdien zijn er tal van wijzigingen aangebracht waarvan de meest recente dateert van 30 november 2017 (BS van 20 april 2018).

De ruimtelijke ordening wil de stad in zones structureren en organiseren door te verdelen, te combineren en evenwicht te scheppen tussen verschillende functies met het oog op een optimaal gebruik van ruimte en een optimaal stadsbeheer. Daarnaast deelt het de verkeerswegen in ter structurering van het grondgebied, met vermelding van hun statuut en hun belang. Deze elementen staan in rechtstreeks verband met de productie en de verspreiding van lawaai.

3.5.1. GewOP, GBP en RPA

Van de instrumenten die verband houden met de ruimtelijke ordening en die worden georganiseerd door het BWRO, vermelden we op het niveau van het gewest:

- het Gewestelijk Ontwikkelingsplan (GewOP), indicatief van aard, dat de algemene en sectorale doelstellingen vastlegt evenals de prioriteiten voor ontwikkeling, met inbegrip van de ruimtelijke ordening (inclusief de hiërarchie van de wegen);
- het Gewestelijk Bestemmingsplan (GBP), regelgevend van aard, dat met name de algemene bestemming van de verschillende zones van het grondgebied preciseert en de voorschriften die ermee verband houden, de maatregelen voor de aanleg van de belangrijkste verkeerswegen, de zones waar een bijzondere bescherming gerechtvaardigd is ter bescherming van het leefmilieu en de voorschriften betreffende de implementatie en het volume van de constructies;
- het Richtplan van aanleg (RPA), ter indicatie en reglementair voor bepaalde bepalingen en/of perimeters, passend binnen de oriëntatie van het gewestelijk ontwikkelingsplan, bestrijkt een deel van het gewestelijk grondgebied (binnen een of meerdere gemeenten) en geeft de voornaamste beoogde principes voor de inrichting of herinrichting van het grondgebied weer in termen van met name het programma voor de bestemmingen, de structurering van de wegen, de openbare ruimten en het landschap, de kenmerken van de constructies, de bescherming van het erfgoed en mobiliteit en parkeren.

3.5.2. GemOP en BBP

Op gemeentelijk niveau voorziet het BWRO de volgende hulpmiddelen:

- Het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan (GemOP), indicatief en facultatief van aard, dat de grote werklijnen voor ontwikkeling van de gemeente in naleving van het GemOP preciseert, en omvat met name een luik mobiliteit waarvan de uitvoering de door het wegverkeer veroorzaakte geluidshinder wellicht zou doen dalen;
- De Bijzondere Bestemmingsplannen (BBP), regelgevend van aard, die erop zijn gericht stedenbouwkundige voorschriften op te stellen betreffende het grondgebruik. De BBP's omvatten in het algemeen geen expliciete maatregelen ter bestrijding van de geluidshinder. Het feit dat voorrang wordt gegeven aan één type van activiteit voor een ander, kan echter al een invloed hebben op de geluidsniveaus. Bovendien kunnen de voorschriften van de BBP's in termen van inplanting en volumetrie van de gebouwen bijdragen tot het creëren van al dan niet gunstige voorwaarden voor de voortplanting van het geluid, met name door gesloten binnenterreinen van huizenblokken te creëren. Tot slot voeren ze woonwijken in en door lokale wegen aan te duiden als "zone 30" kunnen ze ook het verkeer beïnvloeden en het geluidlandschap van de wijk verbeteren.

3.5.3. Stedenbouwkundige vergunning

De stedenbouwkundige vergunning vormt een voorafgaande vergunning die nodig is voor de constructie, de afbraak, de transformatie en de verandering van bestemming van een goed. In bepaalde gevallen is een effectenstudie, die een hoofdstuk "Geluidshinder en trillingen" omvat, vereist volgens hetzelfde mechanisme als waarin werd voorzien voor de milieuvergunningen (zie factsheet nr.17).

3.5.4. Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening (GSV)

De titel III van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening (GSV) betreffende de bouwplaatsen gedeeltelijk herroepen door het besluit van 11 juli 2013 betreffende de uitvoering van bouwplaatsen op de openbare weg omvat maatregelen betreffende de uurroosters die verband houden met de exploitatie van de bouwterreinen die niet vallen onder de ordonnantie betreffende de coördinatie en de organisatie van de werken op de openbare weg in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (kleinere bouwplaatsen, dringende bouwplaatsen). Deze maatregelen doen geen afbreuk aan de maatregelen die werden genomen in uitvoering van de verordeningen inzake stedenbouw of in uitvoering van de milieuvergunning.

3.6. Andere wetten die een impact hebben op het geluidsbeheer

3.6.1. Gemeentelijke verordeningen

Inzake politie is de gemeentelijke overheid gemachtigd om verordeningen ter preventie van geluidshinder of andere verstoringen van de openbare rust, met inbegrip van trillingen, te nemen. De gemeenten kunnen evenwel pas ingrijpen wanneer er een georganiseerde verordening bestaat (ingedeelde inrichtingen, emissienormen voor motorvoertuigen enz.).

Inzake wegverkeer kunnen de gemeenten, met de goedkeuring van de Minister van Communicatie, elke andere verordening betreffende het wegverkeer voorzien, bijvoorbeeld omlleidingen voor vrachtwagens.

3.6.2. Mobiliteitsplannen

De twee instrumenten die worden voorzien door de ordonnantie van 26 juli 2013 tot vaststelling van een kader inzake mobiliteitsplanning en tot wijziging van sommige bepalingen die een impact hebben op het vlak van mobiliteit, zouden, rekening houdend met hun doel, duidelijk een impact kunnen hebben op de geluidshinder die verband houdt met het verkeer, zoals in het bijzonder:

- het gewestelijk mobiliteitsplan (GMP, ook GoodMove genoemd), is een strategisch oriëntatie- en toepassingsinstrument voor het mobiliteitsbeleid dat kadert binnen de strekking van het gewestelijk ontwikkelingsplan (GOP) en het volledige grondgebied van het gewest dekt. Het omvat een algemeen gedeelte, met een strategisch luik en een reglementair luik, en een specifiek gedeelte, dat het weginrichtingsplan wordt genoemd. Het zet de elementen betreffende de inrichting van de wegen en de openbare ruimte uiteen en omvat een strategisch luik, een reglementair luik en een budgettair luik;
- het gemeentelijk mobiliteitsplan, dat het mobiliteitsbeleid dat in het gewestelijk mobiliteitsplan is vastgelegd naar het lokale niveau vertaalt en aan de hand waarvan een gemeente met name de werklijnen en concrete interventieprogramma's definieert met het oog op een beter beheer van de verplaatsingen en de parkeersituatie op het niveau van het grondgebied en van de gemeentelijke wegen, en waarbij rekening wordt gehouden met de milieuproblemen (geluidshinder, luchtvervuiling) en de verkeersveiligheid.

3.6.3. Programma's en hulpmiddelen voor stadsvernieuwing

De operaties en programma's voor stadsvernieuwing binnen de stadsvernieuwingszone, zoals voorzien door de ordonnantie van 6 oktober 2016 houdende organisatie van de stedelijke herwaardering, hebben als doel de levenskwaliteit voor de inwoners te verbeteren. In die zin hebben alle acties die bedoeld zijn om de impact van geluidsoverlast te minimaliseren of om stille zones te creëren, hun plaats binnen deze programma's:

- het Duurzaam Wijkcontract (DWC), dat een actieplan vormt dat is aangegaan door het Gewest, de gemeente en de wijkbewoners, voor een periode van 5 jaar en dat voor het volledige grondgebied van een enkele gemeente of voor een deel ervan geldt. De gekozen projecten zijn voornamelijk gestructureerd om te beantwoorden aan cruciale behoeften inzake de creatie of renovatie van woningen, herwaardering van openbare ruimten, creatie van

buurtinfrastructuur, verbetering van het milieu en van de sociale samenhang binnen de wijken. Ze steunen bovendien bepaalde economische of commerciële activiteiten.

- het Stadsvernieuwingscontract (SVC), dat dezelfde doelen nastreeft als het duurzaam wijkcontract, maar meerdere gemeenten bestrijkt en door meerdere gewestelijke en gemeentelijke operatoren wordt gedragen, onder leiding van het Gewest. Het vormt een combinatie van vastgoedoperaties, sociaal-economische acties, operaties rond openbare ruimten en milieu-operaties, gedragen door zowel gewestelijke als gemeentelijke operatoren.

Op het niveau van particulieren en inzake het woonbeleid maakt het besluit van 4 oktober 2007 betreffende de toekenning van premies voor de renovatie van het woonmilieu het mogelijk subsidies aan te vragen voor geluidsisolatielwerken in de woning.

Bronnen

1. EUROPESE COMMISSIE. Synthese van de Europese milieuwetgeving. Beschikbaar op: https://eur-lex.europa.eu/summary/chapter/environment.html?root_default=SUM_1_CODED%3D20&locale=nl
2. RICHTLIJN 2002/49/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 25 juni 2002, inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai. PB L 189 van 18.07.2002. 14 pp. p.12-25. Beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:189:0012:0025:NL:PDF>
3. BRUSSELSE ORDONNANTIE betreffende de bestrijding van de geluidshinder in een stedelijke omgeving, van 17 juli 1997. BS van 23.10.1997, p.28215 – 28221. Gewijzigd in het bijzonder door de Ordonnantie van 1ste april 2004, BS van 26.04.2004, p.34299-34308 en door de Ordonnantie van 19 april 2018, BS van 14.05.2018, p.39706-39707. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=1997071764&table_name=wet
4. FOD VOLKSGEZONDHEID, VEILIGHEID VAN DE VOEDSELKETEN EN LEEFMILIEU. Webpagina "Bevoegdheden inzake bestrijding van geluidshinder". Geraadpleegd in juli 2018. Beschikbaar op: <https://www.health.belgium.be/nl/bevoegdheden-inzake-bestrijding-van-geluidshinder>
5. WET van 21 december 1998 betreffende de productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu, de volksgezondheid en de werknemers. PB van 11.02.1999. 13 pp. p.3986-3998. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=1998122141&table_name=wet
6. LEEFMILIEU BRUSSEL, maart 2009. "Preventie en bestrijding van geluidshinder en trillingen in een stedelijke omgeving in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Plan 2008-2013". 48 pp. Beschikbaar op: http://document.leefmilieu.brussels/opac_css/electfile/Plan_Geluid_2008_2013_NL.PDF
7. LEEFMILIEU BRUSSEL, juni 2000. "De strijd tegen geluidshinder in een stedelijke omgeving in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Plan 200-2005". 55 pp. Beschikbaar op: http://document.environnement.brussels/opac_css/electfile/plan%20geluid%202000-2005
8. BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING (BBHR) van 27 mei 1999 betreffende de bestrijding van geluidshinder voortgebracht door het luchtverkeer. BS van 11.08.1999. 3 pp. p.30002-30004. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=1999052751&table_name=wet
9. BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING (BBHR) van 28 juni 2001 betreffende de exploitatievoorwaarden van luchtvaartterreinen. BS van 9.08.2001. 2 pp. p.27187-27188. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2001062852&table_name=wet
10. BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING (BBHR) van 21 november 2002 tot vaststelling van de controlemethode en omstandigheden voor geluidsmetingen. BS van 21.12.2002. 5 pp. p.57672-57676. Beschikbaar op:

- http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2002112139&table_name=wet
11. BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING (BBHR) van 21 november 2002 betreffende de strijd tegen de geluids- en trillingenhinder voortgebracht door de ingedeelde inrichtingen. BS van 21.12.2002. 3 pp. p.57676-57678. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2002112142&table_name=wet
 12. BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING (BBHR) van 21 november 2002 betreffende de strijd tegen het buurtlawaai. BS van 21.12.2002. 3 pp. p.57678-57680. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2002112140&table_name=wet
 13. BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING (BBHR) van 26 januari 2017 tot vaststelling van de voorwaarden voor het verspreiden van versterkt geluid in voor publiek toegankelijke inrichtingen. BS van 21.02.2017. 8 pp. p.27008-27015. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2017012632&table_name=wet
 14. BRUSSELSE ORDONNANTIE van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen. BS van 26.06.1997. 31 pp. p.17055-17085. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=1997060533&table_name=wet
 15. BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING (BBHR) van 9 april 2004 houdende vaststelling van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening (BWRO). BS van 26.05.2004. p.40737-40870. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2004040935&table_name=wet. Zie ook: https://stedenbouw.irisnet.be/spelregels/het-brussels-wetboek-van-ruimtelijke-ordening-bwro?set_language=nl
 16. BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST, september 2002. "Het Gewestelijk Ontwikkelingsplan (GewOP)". BS van 15.10.2002. 768 pp. p.46233-47000. Beschikbaar op: <http://perspective.brussels/nl/plannen-reglementen-en-handleidingen/regelgeving-en-strategische-instrumenten/de-strategische-0>
 17. PERSPECTIVE.BRUSSELS. Webpagina betreffende het Richtplan van aanleg (RPA). Geraadpleegd in augustus 2018. Beschikbaar op: <http://perspective.brussels/nl/plannen-reglementen-en-handleidingen/regelgeving-en-strategische-instrumenten/strategische-en>
 18. PERSPECTIVE.BRUSSELS. Webpagina betreffende het gemeentelijke ontwikkelingsplan (GemOP). Geraadpleegd in augustus 2018. Beschikbaar op: <http://perspective.brussels/nl/plannen-reglementen-en-handleidingen/regelgeving-en-strategische-instrumenten/de-strategische-1>
 19. PERSPECTIVE.BRUSSELS. Webpagina betreffende het bijzondere bestemmingsplan (BBP). Geraadpleegd in augustus 2018. Beschikbaar op: <http://perspective.brussels/nl/plannen-reglementen-en-handleidingen/regelgeving-en-strategische-instrumenten/de-plannen-van-1>
 20. URBANISME.BRUSSELS. Webpagina betreffende de Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening (GSV). Geraadpleegd in augustus 2018. Beschikbaar op: <http://stedenbouw.irisnet.be/spelregels/stedenbouwkundige-verordeningen-svs/de-gewestelijke-stedenbouwkundige-verordening-gsv> en in het bijzonder de titel III "Bouwplaatsen" http://stedenbouw.irisnet.be/pdf/RRU_Titre_3_NL.pdf
 21. BESLUIT VAN DE REGERING VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST van 11 juli 2013 betreffende de uitvoering van bouwplaatsen op de openbare weg. BS van 6.09.2013. 16 pp. p.63202-63217. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2013071140&table_name=wet
 22. ORDONNANTIE van 26 juli 2013 tot vaststelling van een kader inzake mobiliteitsplanning en tot wijziging van sommige bepalingen die een impact hebben op het vlak van mobiliteit. BS van 3.09.2013. 13 pp. p.60603-60615. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2013072605&table_name=wet

23. BRUSSEL MOBILITEIT. "Gewestelijk Mobiliteitsplan". Binnenkort beschikbaar op: <http://goodmove.brussels/nl/gewestelijk-mobiliteitsplan/>
24. ORDONNANTIE van 6 oktober 2016 houdende organisatie van de stedelijke herwaardering. BS van 18.10.2016. 37 pp. p.70433-70469. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2016100604&table_name=wet
25. STEDELIJKE HERWAARDERING.BRUSSELS. Webpagina betreffende de Duurzame Wijkcontracten (DWC). Geraadpleegd in augustus 2018. Beschikbaar op: <http://wijken.brussels/1/>
26. STEDELIJKE HERWAARDERING.BRUSSELS. Webpagina betreffende de Stadsvernieuwingscontracten (SVC). Geraadpleegd in augustus 2018. Beschikbaar op: <http://wijken.brussels/2/>
27. BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING (BBHR) van 4 oktober 2007 betreffende de toekenning van premies voor de renovatie van het woonmilieu. BS van 23.10.2007. 9 pp. p.55005-55013. Beschikbaar op: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2007100436&table_name=wet
28. LEEFMILIEU BRUSSEL, 2002. "Vademecum voor wegverkeerslawaai in de stad" en de verschillende bijbehorende technische fiches. Beschikbaar op: <https://leefmilieu.brussels/themas/geluid/duurzaam-beheer/vademecum-voor-wegverkeerslawaai-de-stad>

Andere fiches in verband hiermee

Thema "Geluid"

- 2. Akoestische begrippen en hinderindices
- 3. Impact van lawaai op overlast, levenskwaliteit en gezondheid
- 17. De procedure van de effectenstudie (geluidsaspecten) toegelicht in het kader van de GEN-projecten
- 26. Wagenpark privé-voertuigen en geluidshinder
- 27. Publiek bussempark en geluidshinder
- 28. Lawaai van metro en tram
- 35. De voornaamste Brusselse gewestelijke overheidsactoren op het vlak van geluid
- 36. Beheer van de klachten betreffende geluids- en trillingshinder
- 37. De in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gebruikte geluids- en trillingswaarden
- 39. Analyse van de inbreuken die verband houden met de geluidshinder van het luchtverkeer in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
- 42. Behandeling en analyse van het buurlawaai en van het lawaai van ingedeelde inrichtingen

Thema "Grondgebruik en landschappen"

- 1. Grondgebruik in Brussel

Auteur(s) van de fiche

DE VILLERS Juliette

Update: POUPE Marie

Herlezing: DAVESNE Sandrine, SAELMACKERS Fabienne

Datum van update: Juli 2018